

von mittlerem Umfange Verz. d. Oxf. H. 356, a, 10. Ind. St. 1, 234.

मध्यमाङ्गुलि (मध्यम + अङ्गु) f. der Mittelfinger H. 599. — Vgl. मध्याङ्गुलि.
मध्यमात्रेय m. der mittlere (मध्यम) Âtreja (Gesetzgeber), der Â. von
mittlerem Umfange Verz. d. B. H. No. 941.

मध्यमादि (मध्यम + आदि) f. Bez. einer best. musikalischen Scala As.
Res. 3, 77.

मध्यमाङ्कुरा (मध्यम + आङ्कुर) n. die Elimination des mittlern Gliedes in
einer algebraischen Gleichung COLBR. Alg. 187. 207. 324. Misc. Ess. II, 426.

मध्यमिक (von मध्यम) m. pl. N. einer buddhistischen Schule BURN.
Intr. 445. 447. 449. 507. 511. 560. WASSILJEV 132 u. s. w.

मध्यमिकवृत्ति s. मध्यमवृत्ति.

मध्यमैय (von मध्यम) adj. der mittlere Kâr. 2 zu P. 4, 3, 60. gaṇa
गृहादि zu 4, 2, 138 (vgl. Vārtt.). H. 1460. HALÂ. 4, 90.

मध्यमेष्टर (मध्यम + ईष्ट) m. N. eines in Benares verehrten Liṅga
des Çiva Kûrma-P. 31 im ÇKDra.

मध्ययोगिन् (von मध्य + योग) adj. mitten in der Conjunction seiend,
vollkommen gedeckt (von Sternbildern): (रुक्ताणि) अनागतानि (उडुपति-
ना), मध्ययोगीनि, अतोतानि VARÂH. BRH. S. 4, 7.

मध्यरात्रि (म + रात्रि) m. Mitternacht P. 5, 4, 87. ÇÂÑKH. Br. 17, 8.
KAUÇ. 139. TS. 6, 2, 5, 4. M. 4, 109. MBH. 15, 203. Verz. d. Oxf. H. 123, a,
16. रात्रि (loc. रात्रि) 94, b, 30. — Vgl. मध्यमरात्र.

मध्यरेखा (म + रेखा) f. die mittlere Linie, so heisst die Linie, welche
man sich von Lañkā, Uḡgajini, Kurukshetra und andern Orten
nach dem Meru gezogen denkt, Siddhântaçir. 4, 24.

मध्यरूप (म + रूप) n. der Punkt, in dem sich die Eklipstik und ein
Meridian schneiden, Sûrjas. 3, 48. 5, 1. 8. 9. Siddhântaçir. 7, 26.

मध्यलीला (म + ली) f. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works I, 153.

मध्यलोक (म + लोक) m. die mittlere Welt, die Erde H. c. 156 (लो-
का). लोकेश m. Herr der Erde so v. a. König H. 689. — Vgl. मध्यमलोक.

मध्यवयम् (म + वय) adj. von mittlerem Alter: शिशुमध्यवयास्तथा
(शिशुमध्यातस्तदा die neuere Ausg.) HARIV. 9171.

मध्यवर्तिन् (म + व) adj. am Ende eines comp. sich befindend in,
zwischen, unter: व (सूर्य) Verz. d. Oxf. H. 249, a, 43. भुवपञ्जर Spr.
2092. देशेषु विन्ध्यत्रिक्लिमवन्मध्यवर्तिषु KATHÂS. 18, 61. वयस्या 28, 98.

मध्यवल्ली (म + व) f. wohl N. einer (der mittleren) Valli der
Taittiriya-japanishad Verz. d. B. H. No. 368.

मध्यविद्रुणा (म + वि) n. Bez. einer der zehn Weisen, auf welche
eine Finsternis endet, VARÂH. BRH. S. 5, 89; vgl. 81.

मध्यवृत्त (म + वृत्त) n. Nabel ÇARDÂRTHAK. bei WILSON.

मध्यशरीर (म + शरीर) adj. von mittlerer Körperfülle SUÇR. 1, 53, 15. 18.

मध्यशायिन् (मध्य + शाय) adj. drinnen liegend: (मृदापटे) तस्मिन्पि-
धानमुद्धृत्य सापश्यन्मध्यशायिन्म्। बालम् RÂGA-TAR. 5, 75.

मध्यसिद्धास्तकौमदी f. die Siddhântakaumudî von mittlerem Um-
fange, Titel einer Verkürzung der Siddh., Verz. d. B. H. No. 752. fg.
Verz. d. Oxf. H. 165, b. 166, a.

मध्यसूत्र (म + सूत्र) n. Hauptmeridian Sûrjas. 1, 62.

मध्यस्थ (म + स्थ) adj. f. आ 1) = निमृष्ट TRIK. 3, 1, 16. in der Mitte
d. h. im Luftraum befindlich ÇÂÑKH. Br. 5, 4. in der Mitte befindlich
V. Theil.

überh.: राजदत्तो H. 584. Spr. 472. drinnen (im Hause u. s. w.) seiend
Z. d. d. m. G. 14, 572, 19. KATHÂS. 10, 191. PÂÑĀT. 191, 10. sich befin-
dend in, unter, zwischen; die Ergänzung im gen.: तस्य (मण्डलस्य) म-
ध्यस्थ आत्मा दीप इवाचलः JÂĀN. 3, 109. करेणवारिव स्थः श्रीमान्पौर-
देरा गजः MBH. 1, 4477. किरणमयीनां स्थं कदलीनाम् 3, 11150. im comp.
vorangehend: कदलीखण्ड 11137. fg. शोकासागर 4, 556. चित्तासागर
R. 4, 9, 44. ग्रीष्मे पञ्चाग्रिमध्यस्थः JÂĀN. 3, 52. अङ्गारराशि MÂR. P. 14,
60. कल्पपादपमध्यस्थमण्डपिका PÂÑĀR. 4, 6, 10. श्यामा यौवनमध्यस्था
UTPALA beim Schol. zu Çiç. 8, 36. zwischen Jmd stehend so v. a. den Ver-
mittler machend: प्रतिभूर्धनिकाधर्मार्थोर्मध्यस्थः P. 3, 2, 179, Sch. — b)
in der Mitte stehend so v. a. von mittlerer Beschaffenheit, mittlerer Art,
mittelmässig MBH. 4, 966. सत्पुरुषाः, मध्यस्थाः, मानुषराजताः Spr. 576,
v. l. im 4ten Th. — c) in der Mitte stehend so v. a. gleichgültig zuse-
hend, unbetheiligt, gleichgültig, zwischen zwei Parteien stehend, unpar-
teisch, neutral; = सतिन् H. c. 153. अश्यायतेषु M. 9, 272. न मध्यस्थः
क्वचित्कालः Spr. 4276. BÂĀG. P. 10, 78, 17. विपदापन्नं मध्यस्थं सुहृदं त-
था Spr. 4749. केचिदेव सुसम्बद्धा मध्यस्थास्त्वपरे ऽभवन् MBH. 2, 1592. म-
ध्यस्थः सततं भीष्मे कृष्णपुत्रो मयि स्थितः 1, 5691. 13, 1681. JÂĀN. 2, 44.
Spr. 472. धर्म R. 3, 41, 18. कालः सर्वस्य मध्यस्थः प्रियस्यैवाप्रियस्य च 4,
18, 29. Spr. 3362. 4224. ÇÂK. 63, 19. MÂLAY. 9, 2, 13, 19. Dhûrtas. in LA.
92, 4. सुहृद्, मित्र, अरि, उदासीन, मध्यस्थ, द्वेष्य, बन्धु BHAG. 6, 9. MBH.
13, 4313. 15, 214. Spr. 1664. 5055. BÂĀG. P. 6, 16, 5. Beiw. Çiva's Çiv.
— d) in der Mitte stehend so v. a. Keinem angehörend oder beiden Thei-
len angehörig: स्थान ein neutraler Boden Dhûrtas. in LA. 92, 3. eine
Statue RÂGA-TAR. 4, 323. 325. — Vgl. माध्यस्थ, माध्यस्थ्य.

मध्यस्थता (von मध्यस्थ) f. Gleichgültigkeit MBH. 6, 3924 (ed. Bomb.). 7,
9219. HARIV. 11176. त्यक्त्वा रोषं मध्यस्थतां व्रज R. 3, 41, 32. अनुनयं प्रति
प्रियतमो मध्यस्थतामेष्यति Spr. 28. Unparteilichkeit: सर्वः स्वार्थेनो लो-
कः कुतो मध्यस्थता क्वचित् KÂM. NITIS. 8, 71.

मध्यस्थल (म + स्थल) n. die Mitte des Leibes, Taille WILSON, = क-
दिदेश Hüfte ÇKDra. mit folgendem Beleg aus UDBHATA: कुचौ मरिचम-
न्निभा मूर्ध्नमध्यमध्यस्थली अन्ते तिमिरमञ्जरीसकचरी नरीनृत्पते (मञ्ज-
री स नरी नृ gedr.).

मध्यस्थान (म + स्थान) n. der mittlere Raum d. i. der Luftraum:
देवता NIR. 7, 23. 10, 1. 11, 13. 22.

मध्यस्थित (म + स्थित) adj. befindlich zwischen (gen.) KATHÂS. 18, 27.
Davon nom. abstr. ता Gleichgültigkeit MBH. 6, 3924. मध्यस्थता ed. Bomb.

मध्यस्वरित (म + स्वरित) adj. den Svarita-Accent auf der mittleren
Silbe habend Schol. zu VS. PRÂT. 2, 1.

मध्यान्तरविस्तरलिपि (मध्य - अन्तर - वि - लिपि) f. eine best. Schrift-
art LALIT. ed. Calc. 144, 1.

मध्या (von मध्य) praep. (alter instr.) zwischen (mit gen.) NIR. 4, 11.
मध्या कर्तार्विर्तते स जगार RV. 4, 115, 4. 2, 38, 4. मा नो मध्या रीरिषिता-
युगन्तौः 1, 89, 9.

मध्याङ्गुलि (मध्य + अङ्गु) f. Mittelfinger TRIK. 3, 3, 8. ली HALÂ. 2, 381.
— Vgl. मध्यमाङ्गुलि.

मध्यास्तविभागशास्त्र (मध्य - अस्त - वि - शास्त्र) n. Titel einer buddhi-
stischen Schrift HIOUEN-THSANG I, 269; so im Index, im Text विभङ्ग.